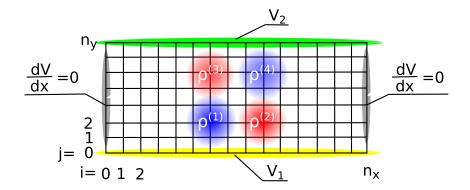
Projekt 4: Równanie Poissona - relaksacja globalna i lokalna.

Tomasz Chwiej

12 listopada 2020

1 Wstęp

Rysunek 1: Geometria obszaru i siatki obliczeniowej, w którym rozwiązywane jest równanie Poissona. Dla j=0 oraz $j=n_y$ nałożone są WB Dirichleta, natomiast dla i=0 oraz $i=n_x$ WB są typu von Neumanna. W środku obszaru umieszczone są cztery gęstości ładunku $\rho^{(1)}$, $\rho^{(2)}$, $\rho^{(3)}$ i $\rho^{(4)}$.

Na zajęciach wyznaczymy rozkład potencjału w obszarze pokazanym na rys.1 metodą relaksacji globalnej i lokalnej oraz sprawdzimy ich wydajność.

1.1 Dyskretyzacja

Punktem wyjścia jest równanie Poissona w 2D

$$\varepsilon \nabla^2 V = \varepsilon \left(\frac{\partial^2 V}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 V}{\partial y^2} \right) = -\rho \tag{1}$$

Aby zdyskretyzować równanie wprowadzamy siatkę węzłów i określamy wielkości na siatce (zakładamy że w całym obszarze $\varepsilon=const$)

$$x \rightarrow x_i = \Delta x \cdot i, \quad i = 0, 1, 2, \dots, n_x$$
 (2)

$$y \rightarrow y_j = \Delta y \cdot j, \quad j = 0, 1, 2, \dots, n_y$$
 (3)

$$V(x,y) \rightarrow V(x_i,y_i) = V_{i,j} \tag{4}$$

$$\rho(x,y) \quad \to \quad \rho(x_i, y_i) = \rho_{i,j} \tag{5}$$

Zakładamy

$$\Delta x = \Delta y = \Delta \tag{6}$$

i dyskretyzujemy rów. Poissona stosując trójpunktowy symetryczny iloraz różnicowy dla każdego węzła siatki $\left(\frac{d^2f}{dx^2}=\frac{f_{i+1}-2f_i+f_{i-1}}{(\Delta x)^2}\right)$

$$\frac{V_{i+1,j} - 2V_{i,j} + V_{i-1,j}}{\Delta^2} + \frac{V_{i,j+1} - 2V_{i,j} + V_{i,j-1}}{\Delta^2} = -\frac{\rho_{i,j}}{\varepsilon}$$
 (7)

Równanie (7) przekształcamy tak aby element $V_{i,j}$ uzależnić od pozostałych

$$V_{i,j} = \frac{1}{4} \left(V_{i+1,j} + V_{i-1,j} + V_{i,j+1} + V_{i,j-1} + \frac{\Delta^2}{\varepsilon} \rho_{i,j} \right)$$
(8)

1.2 Relaksacja globalna

W relaksacji globalnej operacje wykonujemy na dwóch tablicach potencjału: starej V^s (elementy $V^s_{i,j}$) i nowej V^n (elementy $V^n_{i,j}$). Jedna iteracja w metodzie relaksacji globalnej składa się z 3 etapów. Najpierw wyznaczamy wszystkie elementy (poza brzegowymi) w nowej tablicy

$$V_{i,j}^{n} = \frac{1}{4} \left(V_{i+1,j}^{s} + V_{i-1,j}^{s} + V_{i,j+1}^{s} + V_{i,j-1}^{s} + \frac{\Delta^{2}}{\varepsilon} \rho_{i,j} \right), \quad i = 1, 2, \dots, n_{x} - 1$$

$$j = 1, 2, \dots, n_{y} - 1$$

$$(9)$$

następnie w V^n uwzględniamy WB Neumanna (WB Dirichleta uwzględniane są automatycznie)

$$V_{0,j}^n = V_{1,j}^n, \quad j = 1, 2, \dots, n_y - 1$$
 (10)

$$V_{n_x,j}^n = V_{n_x-1,j}^n, \quad j = 1, 2, \dots, n_y - 1$$
 (11)

i na końcu mieszamy ze sobą oba rozwiązania

$$V^{s} = (1 - \omega_{G}) \cdot V^{s} + \omega_{G} \cdot V^{n}, \quad \omega_{G} \in (0, 1]$$

$$\tag{12}$$

po czym wykonujemy kolejne iteracje według powyższego opisu.

1.3 Relaksacja lokalna

W relaksacji lokalnej operujemy na jednej tablicy V, a postępowanie w jednej iteracji jest dwuetapowe. W pierwszym kroku modyfikujemy elementy

$$V_{i,j} = (1 - \omega_L) \cdot V_{i,j} + \frac{\omega_L}{4} \left(V_{i+1,j} + V_{i-1,j} + V_{i,j+1} + V_{i,j-1} + \frac{\Delta^2}{\varepsilon} \rho_{i,j} \right), \quad i = 1, 2, \dots, n_x - 1 \\ j = 1, 2, \dots, n_y - 1$$
 (13)

dla warunku $\omega_L \in (0,2)$,

a następnie uwzględniamy WB von Neumanna

$$V_{0,j} = V_{1,j}, \quad j = 1, 2, \dots, n_y - 1$$
 (14)

$$V_{n_x,j} = V_{n_x-1,j}, \quad j = 1, 2, \dots, n_y - 1$$
 (15)

1.4 Warunek stopu

Dla równania Poissona definiujemy całkę funkcjonalną

$$S = \iint dx \, dy \, \left(\frac{1}{2}\vec{E}^2 - \rho \cdot V\right) \tag{16}$$

której wartość osiąga minimum dla potencjału V będącego dokładnym rozwiązaniem tego równania. W wersji zdyskretyzowanej całkowanie zastępujemy sumowaniem po wezłach

$$S = \sum_{i=0}^{n_x - 1} \sum_{j=0}^{n_y - 1} \Delta^2 \left[\frac{1}{2} \left(\frac{V_{i+1,j} - V_{i,j}}{\Delta} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{V_{i,j+1} - V_{i,j}}{\Delta} \right)^2 - \rho_{i,j} \cdot V_{i,j} \right]$$
(17)

W relaksacji globalnej i lokalnej, zmiany potencjału w każdej iteracji będą zmieniać wartość S do chwili gdy rozkład przestrzenny potencjału ustabilizuje się (inaczej: zmiany będą niewielkie). Dlatego jako warunek stopu przyjmiemy spełnienie warunku

$$\left| \frac{S_{it} - S_{it-1}}{S_{it-1}} \right| < TOL \tag{18}$$

gdzie: it - numer iteracji, TOL - mała liczba.

2 Zadania do wykonania

1. Przyjmujemy następujące warto¶ci parametrów: $\varepsilon=1,~\Delta=0.1,~n_x=150,~n_y=100,~V_1=10$ (WB na dole), $V_2=0$ (WB na górze), $x_{max}=\Delta\cdot n_x$, $y_{max}=\Delta\cdot n_y$. Gęstość definiujemy następująco

$$\rho^{(1)}(x,y) = (+2) \cdot exp \left[-\frac{(x - 0.35 \cdot x_{max})^2}{\sigma_x^2} - \frac{(y - 0.25 \cdot y_{max})^2}{\sigma_y^2} \right]$$
(19)

$$\rho^{(2)}(x,y) = (-2) \cdot exp \left[-\frac{(x - 0.65 \cdot x_{max})^2}{\sigma_x^2} - \frac{(y - 0.25 \cdot y_{max})^2}{\sigma_y^2} \right]$$
 (20)

$$\rho^{(3)}(x,y) = (-1) \cdot exp \left[-\frac{(x - 0.35 \cdot x_{max})^2}{\sigma_x^2} - \frac{(y - 0.75 \cdot y_{max})^2}{\sigma_y^2} \right]$$
 (21)

$$\rho^{(4)}(x,y) = (+1) \cdot exp \left[-\frac{(x - 0.65 \cdot x_{max})^2}{\sigma_x^2} - \frac{(y - 0.75 \cdot y_{max})^2}{\sigma_y^2} \right]$$
 (22)

oraz $\sigma_x = 0.1 \cdot x_{max}, \, \sigma_y = 0.1 \cdot y_{max}$.

- 2. Rozwiązać równanie Poissona metodą relaksacji globalnej dla $\omega_G = 0.6$, 1.0. W obu przypadkach na starcie przyjąć V = 0 w całym obszarze (poza górnym i dolnym brzegiem). Jako warunek stopu wykorzystać równania (17) i (18) z parametrem $TOL = 10^{-8}$. N jednym rysunku umieścić wykresy zmian całki funkcjonalnej S = S(it) dla obu przypadków. (30 pkt) Narysować mapę zrelaksowanego potencjału V(x, y) oraz błędu rozwiązania $\delta = \nabla^2 V(x, y) + \rho(x, y)/\varepsilon$. (30 pkt)
- 3. Rozwiązać równanie Poissona metodą relaksacji lokalnej dla $\omega_L=1.0,\ 1.4,\ 1.8,\ 1.9.$ W każdym przypadku na starcie przyjąć V=0 w całym obszarze (poza górnym i dolnym brzegiem). Jako warunek stopu wykorzystać równania (17) i (18) z parametrem $TOL=10^{-8}$. Na jednym rysunku umieścić wykresy zmian całki funkcjonalnej S=S(it) dla wszystkich rozwiązanych przypadków. (40 pkt)